



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **D. M.**
bytem x
t. č. Vazební věznice Pankrác, sídlem Soudní 988/1, 140 57 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonnými zásahy Policie ČR

takto:

- I. Žaloba se odmítá v části týkající se nezákonnosti zahájení úkonů v trestním řízení.
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba a její doplnění

1. Žalobce se v žalobě ze dne 19. 6. 2022 domáhal ochrany před čtyřmi zásahy příslušníků Policie ČR, ke kterým mělo dojít 30. 5. 2022 po 17:30 při zásahu na pobočce České pošty na Karlínském náměstí v Praze 8, a také bezprostředně po tomto zásahu. První zásah měl spočívat ve spoutání žalobce, druhý v bolestivém utižení pout před služebnou, třetí ve veřejném oznámení odsouzení žalobce v řízení vedeném pod sp. zn. 3 T 87/2019 a konečně čtvrtý v držení a zadržení žalobce po dobu několika hodin.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. Žalobce mimo jiné uvedl, že na pobočce České pošty byla žena se psem (soud ji dále bude označovat jako **poškozenou**), která tam neměla co dělat, jelikož psi do tohoto prostoru nesmí. On je alergik a je jisté, že žena předtím páchala znečištění veřejného prostranství. Žalobce tvrdí, že ji opakovaně vyzval, aby od této přestupkové činnosti upustila, ona ho však vulgárně urážela. Žalobce si ženu se psem natáčel. Tvrdí, že mu chtěla zabránit v natáčení a ukrást mu telefon. Nikdo mu nemůže bránit v natáčení. Proto zatnul ruku v pěst a varoval jí před pokračováním v přestupku. Začal se do toho motat muž, který měl hloupé otázky, tak mu žalobce sdělil, ať se nechová jako idiot (tohoto muže soud dále bude označovat jako **oznamovatele**).
3. V návaznosti na to přijela přivolaná hlídka Policie ČR. Policistka ho prý začala před všemi oslovovat jménem a pak všem okolo řekla, že „*jsem za to byl již odsouzený*“, a tedy o žalobci rozdávala tajné osobní informace, které mohou ohrozit jeho vážnost a příjmy (třetí zásah). Policistka mu také prudce utáhla pouta s úmyslem mu způsobit další bolest (druhý zásah). Na policejní stanici mu policista vyhrožoval, že může být spoutaný dlouho, resp. že mu může pouta sundat a opětovně nandat, což se patrně váže k právě uvedenému druhému zásahu. K prvnímu a čtvrtému zásahu, jak je žalobce vymezil v žalobních petitech, ničeho konkrétního neuvedl.
4. Žalobce navrhl, aby soud určil, že uvedené zásahy byly nezákonné.
5. Žalobce v doplnění ze dne 14. 8. 2022 uvedl, že policie si lživě vymyslela jako důvod zajištění, že vyhrožoval, že skočí na padesátikolovou ženu. Policie dle něj křivě vypovídala v jeho neprospěch a toto zapsali do svědeckých výpovědí. Zajištění žalobce na základě lživých výpovědí tedy bylo nezákonné (čtvrtý zásah). Policie začala na základě těchto zjištění úkony v trestním řízení nezákonně (pátý zásah). Policistka mu údajně způsobila bolest záměrně (vztahuje se k druhému zásahu).
6. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. Skutkový děj proběhl jinak, než tvrdí žalobce. Upozornil, že se souhlasem státního zástupce v této věci započal s úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu nebezpečného vyhrožování, jelikož žalobce na místě veřejně přístupném a před přítomnými svědky napadal poškozenou verbálně i fyzicky tak, že ji udeřil do ramene, v bezprostřední blízkosti ji přikládal k tváři sevřenou pěst a toto doplňoval slovními vyjádřeními, že si najde její jméno a příjmení a že ji může beztrestně udeřit pěstí či kopat. V poškozené tím vzbudil obavu z těžké újmy na zdraví nebo jiné těžké újmy, a to i s ohledem na nepoměr mezi tělesnou konstitucí žalobce a poškozené. Policie ČR vede trestní spis pod č. j. KRPA-180568/TČ-2022-001312.
7. Žalovaný k zajištění žalobce (čtvrtý zásah) uvedl, že s ohledem na to, že skutková zjištění na místě hlídka policie vyhodnotila tak, že žalobce byl přistižen při jednání, které má znaky přestupku proti občanskému soužití a pojala důvodnou obavu, že žalobce bude v tomto jednání pokračovat nebo mařit řádné objasnění věci. K prvnímu zásahu uvedl, že přiložení pout bylo na místě z důvodu předchozího násilného a agresivního jednání žalobce, jelikož existovala důvodná obava, že žalobce ohrozí bezpečnost osob a naruší veřejný pořádek. Žalobce při podání vysvětlení nijak nenapadal průběh zajištění ani poutání. K žalobě nepředložil ani žádné důkazní návrhy, které by potvrzovaly jakékoli zdravotní následky související se zajištěním nebo poutáním. K údajnému bolestivému utažení pout (druhý zásah) uvádí, že nezjistil z výpovědí zasahujících policistů ani z kamerových záznamů žádné nezákonné jednání policistky vůči žalobci. Žalobce toto

jednání ani blíže nespecifikuje. Žalovaný také uvedl, že žalobce nemůže zásahovou žalobou napadnout nezákonné zahájení úkonů v trestním řízení.

II. Ústní jednání

8. Ve věci se konalo ústní jednání dle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.). Žalobce odkázal na žalobu, na dle něj klíčovou nahrávku z jeho telefonu, na úřední záznam o jeho zajištění, na rozsudek Městského soudu ze dne 27. 2. 2023, č. j. 5 A 39/2020-244, v němž měl vyhrát nad žalovaným spor o nezákonné spoutání. Ing. L. S., zasahující policistka dle něj spekulativně vypověděla v trestním řízení. Oba dva policisté jsou proti němu podjatí. K tomu poukazuje na zápis městské části v této věci, který má příkře odporovat výpovědi Ing. S., jehož závěry žalobce volně interpretoval. Pak zpochybnil nahrávku pořízenou policií, jelikož má za to, že je účelově sestříhaná. Uvedl, že na tuto pobočku pošty chodí relativně často, takovéto konflikty vyvolává vždy, jak je tam někdo se psem. Bez jakýchkoli urážek mu řekne, že tam nemá co dělat, ať vypadne, jelikož ho to obtěžuje. Po každé takhle někoho „ostrakizuje“. Legitimním způsobem šikanuje lidi, kteří ho šikanují. Zasahující policistka, Ing. S., říkala veřejně věci, které nemá právo vědět. Pak mu řekla, že nemá právo skočit na padesátikilovou ženu, načež žalobce s ní vedl polemiku, zda tak může učinit, či nikoliv. Jak přišel Mgr. Š., všichni se smáli jako sluníčka, spoutali ho a strčili do auta. Poukázal na to, že mu Ing. S. velice bolestivě utáhla pouta. Při tom vykřikl. Policie si vymýšlí svou vlastní verzi toho, co se u zásahu dělo.
9. Žalovaný setrval na své argumentaci a odkázal na ni.
10. Soud na jednání provedl důkazy, z nichž zjistil následující skutečnosti.
11. Z úředního záznamu ze dne 30. 5. 2022 (doloženo Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 8, spis tam vedený pod sp. zn. 0 ZT 353/2022) soud zjistil, že téhož dne v 17:42 Policie ČR vyslala hlídku do pobočky České pošty, kde mělo dojít k napadení menší ženy vysokým neznámým mužem. Hlídka dorazila na místo v 17:45 a v osobě podezřelého rozpoznala dle osobní a místní znalosti muže, který má s podobnými situacemi bohatou zkušenost. Jednalo se o žalobce, který si „hledá slabší menší ženy v doprovodu malého pejska, nad které se povyšuje a vybrožuje jim, že je uhodí zavřenou pěstí. Pěstí divoce gestikuluje a jelikož měří cca 2 metry povyšuje se nad dotyčné“. V tomto případě žalobce přišel na poštu, kde čekala na řadu poškozená, cca 160 cm vysoká blondýna s menším jezevčíkem. Žalobce se k ní velice rychle přiblížil a začal na ni hlasitě křičet, že má alergii a že na poště nemá co dělat. Poškozená mu slovensky odpověděla, proč na ni tak křičí. V tu chvíli se žalobce zaměřil na to, že je cizinka a vyhrožoval ji, že po spáchání třech přestupků pojedje zpět na Slovensko. „Na to mu poškozená odpověděla, o co mu jde, že pravděpodobně není v pořádku, na to na ni začal agresivně křičet, co si to vlastně dovoluje ho urážet. A strčil do ní rukama a neustále jí vulgárně urážel“. Poškozená byla emocionálně otřesena, nechápala, proč si ji vybral a proč byl na ni tak zlý. Nezavdala mu jedinou příčinu se k ní takhle chovat. Nezpusobil ji žádnou újmu na zdraví, avšak psychicky se cítila velmi špatně. Hlídka na místě žalobce zajistila a následně ho převezla na oddělení Policie ČR v Karlíně k podání vysvětlení. Během cesty se žalobce nezdržel komentářů, že nepochopí, jak k policii mohou nabírat takové 50 kg kripky atd.
12. Z úředního záznamu o zajištění osoby ze dne 30. 5. 2022 (doloženo Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 8, spis tam vedený pod sp. zn. 0 ZT 353/2022) soud zjistil, že policejní hlídka zajistila žalobce téhož dne v 17:50 hod. na Karlínském náměstí, jelikož byl přistižen při jednání, které má znaky přestupku a byla dána důvodná obava, že bude

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v rozhodném znění (**zákon o policii**). Zajištění provedla prap. Ing. L. S., č. x, následnou prohlídku zajištěné osoby, provedl pprap. Mgr. M. Š., č. x. Zbraň nenalezl. Žalobce nevyužil práva žádat o ošetření či vyšetření. Policie přiložila žalobci pouta dle § 54 zákona o policii, jelikož byla dána důvodná obava, že může ohrozit bezpečnost osob a majetku. Žalobce byl agresivní, vulgární a vyhrožoval, že skočí na 50 kg paní. Žalobce měl nasazena pouta od 17:50 do 18:10 hod. Při využití pout se žalobce nezranil. Žalobce nebyl umístěn v policejní cele. Jeho zajištění Policie ČR ukončila v 22:22 hod. propuštěním. Žalobce odmítl úřední záznam podepsat.

13. *Z návrhu na podání obžaloby ze dne 27. 7. 2023 (doloženo Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 8, spis tam vedený pod sp. zn. 0 ZT 353/2022) soud zjistil, že Policie ČR navrhla podat proti žalobci obžalobu zejména za spáchání přečinu nebezpečné vyhrožování a za přečin výtržnictví, který dle bodu 2 návrhu spočíval v tom, že „dne 30. 5. 2022 v době od 17:40 do 17:50 hodin na pobočce České pošty na adrese Karlínské náměstí 145/1, Praha 8 - Karlín, razantně přistoupil k poškozené A. M., nar. X, jež měla u sebe svého psa, křížence jezevčíka, na kterou začal křičet: „Já jsem těžký alergik a ty jsi porušila zákon, že tu máš psa, půjdeš za to sedět!“, v důsledku čehož byla poškozená velmi zaskočená, načež dále křičel na poškozenou: „Půjdeš do basy, porušuješ zákon, nejsi Češka a vyrazí tě ze země!“, „Půjdeš do basy ty cizinko, ty nejsi Češka, co mě urážíš!“, což v poškozené vyvolalo obavy z fyzického útoku a začala ustupovat, načež poškozenou silně udeřil do pravého ramene, v důsledku čehož byla poškozená odstrčena z pošty ven, kdy posléze přistoupil k poškozené do těsné blízkosti, přiložil jí ruku sevřenou v pěst na její tvář se slovy: „Když ti teď dám pěstí, anebo tě dokopu, tak se mi nic nestane, na to je teď nový zákon!“, přičemž v dalších hrozbách mu bylo zabráněno svědkem V. K., nar. X, což v poškozené vyvolalo obrovský strach o její osobu i jejího psa, mj. tím že by jí udeřil pěstí v důsledku čehož by dopadla velmi špatně v souvislosti s výrazným nepoměrem mezi její drobnou postavou a urostlou postavou obviněného, a uvedeného jednání se obviněný D. M. dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. 3 T 87/2019, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 5. 2020, sp. zn. 8 To 110/2020, datum právní moci dne 5. 5. 2020, mj. odsouzen pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, k podmíněnému trestu odnětí svobody s dohledem v trvání 1 roku se zkušební dobou na 5 let do 5. 5. 2025“.*
14. *Z úředního záznamu o podaném vysvětlení poškozené z 30. 5. 2022 (příloha podání žalovaného) soud mimo jiné zjistil, že poškozená se kolem 17:30 po práci dostavila na poštu se svým psem, načež k ní razantně přistoupil žalobce a začal na ní křičet a vyhrožovat ji. Poškozená začala couvat směrem ven z budovy pošty, otočená čelem k němu, protože měla strach, že ji fyzicky napadne. Když byla asi půl metru ode dveří, žalobce ji silně udeřil do pravého ramene. Pak žalobce pokládal ruku sevřenou v pěst na tvář žalobkyně. Jeho agresivita se stupňovala.*
15. *Z úředního záznamu o podaném vysvětlení oznamovatele z 30. 5. 2022 (příloha podání žalovaného) soud dále zjistil, že oznamovatel viděl, jak žalobce (vysoký muž) přišel k poškozené a okamžitě ji začal agresivně nadávat, že na poště nemá co dělat, ať jde pryč. Strčil do ní s velkou razancí. Tehdy se oznamovatel začal žalobce ptát, proč to dělá, a začal si ho točit na videozáznam. Poškozená poté stála venku, oznamovatel měl s žalobcem slovní rozepři, ale na něj žalobce nebyl natolik agresivní. Oznamovatel se snažil předejít další gradaci, jelikož žalobce působil jako psychopat. Oznamovatel viděl, jak žalobce*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

tisknul pěst na tvář žalobkyně. Neví, zda se jí pěstí skutečně dotýkal. Poškozená byla v šoku, brečela a vůbec nechápala, proč ji žalobce napadnul.

16. Z *úředního záznamu o podaném vysvětlení svědkyně* (přepážkové pracovnice České pošty) z 21. 6. 2022 (příloha podání žalovaného) soud zjistil, že žalobce slovně napadal slečnu se služební poštou. Postupoval k ní a ona ustupovala. Chránila si její soukromou zónu. Přitom ji napadal, že je cizinka, že tam nemá co dělat. Nakonec ji vystrkal ven ze dveří pošty na ulici, až skončila venku. Pak se začal dohadovat s nějakým klukem (oznamovatelem), který začal slečnu bránit.
17. Z *úředního záznamu o podaném vysvětlení žalobce* z 30. 5. 2022, *pořízeného v 21:10 hod.*, soud zjistil, že žalobce upozornil pracovníci přepážky na pobočce České pošty, že v prostorech pošty je osoba se psem, co ho ohrožuje, omezuje na právech a narušuje poklidné poskytování poštovních služeb. Pracovnice nezavolala vedoucí. Proto žalobce použil svých občanských práv, poškozenou upozornil, že narušuje jeho práva, a vyzval ji, ať odejde. Poškozená dle něj jevila malou vůli odejít, tak argumenty opakoval a pohrozil jí, že pokud mu způsobí újmu, bude ji žalovat o soudu. Poškozená mu začala vyhrožovat, že na něj zavolá policii, že si může dělat, co chce. V tom žalobce spatřoval nebezpečné vyhrožování. Poškozená následně neochotně odešla z pobočky České pošty a zdržovala se víceméně ve vstupních dveřích. Omezovala volný pohyb lidí. Než poškozená odešla z pošty, vulgárně ho urazila, řekla mu slovensky „*magore chorý*“, což žalobce vnímal jako verbální pasivně agresivní útok. Pak pochopil, že poškozená není inteligentní. Řekl ji, že po sérii přestupků může být jako cizinka deportována. Mezitím se poškozená snažila opět protiprávně dostat do pobočky České pošty, znovu ho vulgárně urazila, načež ji žalobce odpověděl, že pokud ho ještě jednou urazí, bude se bránit fyzicky a kopne ji. Dále žalobce uvedl, že nikomu „*nebránil, aby mohl na poštu přijít, či odejít. Žena proti mně udělala krok, já jsem měl obavu, že mi chce vytrhnout mobilní telefon, který je díky malé konstrukci těžko nahraditelný, aniž bych se hýbal směrem dozadu či dopředu, tak jsem opět zopakoval svůj požadavek, aby mě nenapadala a řekl jsem jí, že pokud mě opět stále bude urážet a napadat, tak jí dám ránu a zatnul jsem ruku v pěst*“. Po chvíli „*přijela policistka malého vzrůstu, okolo 16 5 cm na 50 kg a začala mě veřejně dehonestovat, opakovaně mě oslovovala jménem a veřejně nablaskovala, že jsem za něco takového byl podmíněčně odsouzen*“. Policistka ho vinila, že nějak vyhrožoval pěstí a žalobce jí argumentoval, že nyní bylo v novinách, že rána pěstí někomu do obličeje není trestný čin. Žalobce dále tvrdil, že poškozenou neurazil žádným verbálním způsobem, neřekl jí nic hanlivého a ani když do něj ve dveřích strčila, nijak se jí nedotkl.
18. Žalobce v rámci jeho práva vyjádřit se k vysvětlení poškozené uvedl, že pokud by poškozenou silně udeřil, určité by spadla a měla nějaká zranění. A to se nestalo. Žalobce maximálně to ní strčil třemi prsty. Příkládání pěstí k tváři je dle něj spekulativní. Žalobce nechtěl poškozené způsobit těžké ublížení na zdraví, jen sjednával svá práva. Poškozenou nedehtonestoval, jen ji označil za cizinku. Nepoužil žádná vulgární slova. Pod agresivitou žalobce rozumí úplně něco jiného.
19. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že sám žalobce nerozporuje, že situaci na poště vyvolal. Policie postupovala přesně tak, jak ji zákon ukládá. Posléze tento skutek žalobce byl vyhodnocen i jako podezření ze spáchání trestného činu.
20. Z *videozáznamu prostého audio stopy* ze dne 30. 5. 2022, jež pořídila stacionární kamera na pobočce České pošty, který dodal žalovaný, soud zjistil, že zobrazuje dění v hale pobočky

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

České pošty dne 30. 5. 2022, v čase 10:45 min. videozáznamu vchází do pobočky žena se psem, blond vlasy, žluté triko, tmavá bunda (poškozená), v čase 14:40 min záznamu vchází do pobočky žalobce, oblečen v tmavé košili, tmavých kalhotách, na zádech tmavý batoh. Po pěti sekundách, tj. v čase 14:45 min. nahrávky zamířil k obsazené přepážce a gestikuloval směrem do prostoru, který kamera nezachytila, v němž čekala také poškozená. Obratem od přepážky zamířil do prostoru nezachyceném kamerou, čehož si v čase 15:10 min. záznamu všimne oznamovatel, v čase 15:15 min. záznamu je patrné, že do prostoru vchodu do pošty žalobce postupně vytlačil poškozenou se psem, v čase 15:30 min. záznamu, jak je poškozená ve vstupních dveřích pošty, žalobce prudce natáhnul směrem k ní levou rukou, v tom čase zasáhl i oznamovatel, který ho zachytil levou rukou za levou paži. Do času 15:50 min. záznamu žalobce stál ve dveřích pobočky pošty, zjevně komunikoval směrem k poškozené a natáčel si ji. Pak se obrátil na oznamovatele a při komunikaci s ním se začali s oznamovatelem navzájem natáčet. V čase 16:40 min. záznamu žalobce opětovně vstupuje do prostoru dveří a až do 17:55 min. záznamu komunikuje s poškozenou, která čeká venku. Přitom ji opakovaně zahradil cestu dovnitř. Poškozená, kterou žalobce vymanévroval z pobočky, celou situaci sleduje zvenčí pobočky, až do času 19:12 min. nahrávky, kdy vstoupila dovnitř a u přepážky podává zásilku (bez dalšího kontaktu s žalobcem). V čase 22:30 min. záznamu žalobce vstupuje do prostoru dveří, zjevně poté, co oznamovatel přivedl přivolanou hlídku Policie ČR, která vstupuje v čase 22:45 min. záznamu. Až do konce videozáznamu se pak zasahující policistka klidně postavila do prostoru mezi žalobce a vstupní dveře, bez zjevných gestikulací komunikuje s žalobcem. V čase 24:00 min. záznamu vcházejí do pobočky další dva příslušníci Policie ČR.

21. Z videozáznamu ze dne 30. 5. 2022 pořízeného žalobcem, dle údajů souboru s počátkem natáčení v čase 17:38:31 hod., který dodal žalobce, soud zjistil, že zobrazuje interakci žalobce s poškozenou a následně oznamovatelem dílem předtím, než žalobce vymanévroval poškozenou z pobočky České pošty, dílem jak čekala před vchodovými dveřmi. Hned v počátku záznamu žalobce adresuje poškozené výhrůžku „*Takže Vás můžu vyhodit, jasný, chcete pomoci?*“, načež poškozená pokojným hlasem reagovala „*Si normální?*“. Žalobce pak zvýšeným hlasem oponoval žalobkyni „*Já jsem Čech, já jsem tady doma. Ty jsi náplava, Ty jsi cizinka, můžeš dostat za tři přestupky deportaci. Tohle bude jeden přestupek, pak ještě znečištění veřejného prostranství. Za tři přestupky cizinec dostane deportaci. Jseš cizinec, jsi cizinec, jsi cizinec*“. Poškozená se těmito výroky žalobce slovně bránila „*Ja som Slovenka, ja nemusím byť deportovaná, si normální?*“ či „*Si sa zbláznil, si chorý človek*“, co vyprovokovalo žalobce k hbitému pohybu směrem k poškozené doprovobeného důrazným sdělením, „*Nebudeš mě urážet*“. Poškozená opětovně, avšak nyní již zvýšeným hlasem v obranné pozici s loktem nahoru reagovala „*Si normální*“. Žalobce na to odvětil „*Zavolej policii, zavolej policii, já si tě nechám zjistit a zažaluji tě [...] nechám si zjistit tvoji totožnost a zažaluji tě u civilního soudu, že mě urážíš, pácháš trestnou přestupkovou činnost každé den, takovýdle tady potřebujeme*“. Poškozená v reakci na tento výstup žalobce vyšla ven z pobočky České pošty i se svým psem. Záznam dále zachycuje výměnu názorů mezi žalobcem a oznamovatelem, který se žalobce ptal, „*Co paní udělala, když ji fyzicky napadáte?*“ Na to reaguje žalobce „*Kolik znáš zákonů, do prdele tady nemá co dělat, použij google, máš google v telefonu, tak ho použij*“ nebo také „*Přijde Ti normální chcát na ulici, to jseš takový debil, přijde ti normální, debile, chcát na ulici?*“ Následně oznamovatel přivolał Policii ČR a žalobce opět vstoupil do vstupních dveří a vyhrožoval poškozené „*U civilního soudu ti toto zhořkne, u civilního soudu mi budeš hradit peníze a zhořkne ti to, ta urážka ti*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zhořkne, hele zopakuj ještě jednou urážku a já ti můžu dát facku. Je to přestupek za přestupek. Jsi cizinec, jsi cizinec, nemáš český občanství, jsi cizinec“ a dále důrazně pokračoval „Máš český občanství, pokud ne, jsi cizinec, a ještě k tomu dvouciferní IQ“. Na to poškozená, která čekala u vstupních dveří z venku pobočky, rozlíceným hlasem reagovala „Ja sa s vami bavít nejdem“. Žalobce dále pokračoval: „Aby tady chodila matka a otírali ji zadek, ona ani neví, že je cizinec [...] hele řekneš mi urážku, dám ti facku [...] řekneš mi další urážku, vyhodím tě, kopnu tě, hele uděláme deal, dobře, řekneš mi urážku a já ti pořádně nakopnu, uděláme přestupek za přestupek“. Na to reagovala poškozená „Já som ticho, já sa ho bojím“. V dalším průběhu záznamu žalobce ještě adresoval poškozené další podobné výhrůžky.

22. Z videozáznamu ze dne 30. 5. 2022 pořízeného oznamovatelem, který dodal žalovaný, je patrné, že oznamovatel se táže pracovnice České pošty na to, zda pošta má nějakou ochranku. Pracovnice pak volala na poškozenou, ať si přistoupí k přepážce, načež poškozená vešla dovnitř a oznamovatel ji šel ven hlídat psa. Jak pak oznamovatel po cca dvou minutách vstoupil dovnitř pobočky, zeptal se žalobce, jak se jmenuje. Žalobce mu odpověděl „jdi hlídat psa, ubožáku“ a znovu zopakoval „hele, když mi řekne urážku, dostane pěstí, jednoduchý, přestupek za přestupek, nemám s tím žádný problém, nebo kopanec“. Vzápětí oznamovatel vyběhl ven z pobočky přivést policejní hlídku, která dorazila na místo. Oznamovatel policistům cestou ke vstupním dveřím pobočky řekl, že „pán již se trochu uklidnil, ale furt jako je extrémně agresivní“. Tím záznam končí.
23. Z videozáznamu ze dne 30. 5. 2022 pořízeného žalobcem, dle údajů souboru s počátkem natáčení v čase 17:48:11 hod., který dodal žalobce, soud zjistil, že zachycuje zasahující policistku, č. x (prap. S.), a posléze také policistu, č. x (pprap. Š.). Policistka zjevně nereagovala na urážející projev žalobce, který v záznamu zesměšňujícím hlasem uvádí „vybrouzování na zdraví, ty vole, už se na to těším, jo, tak vždycky, vždycky to udělám, jak tady bude čokl“. Pprap. Š. se pak tázal žalobce, zda půjde s ním dobrovolně. Informoval ho, že na převoz dostane pouta, na což žalobce odpovídá „jasná páka, vau, tak to budu vymáhat u soudu“. Nasazování pout není na záznamu zachyceno.
24. Z videozáznamu ze dne 30. 5. 2022 pořízeného hlídkou Policie ČR soud zjistil, že zachycuje policistku prap. S., která zjevně instruovala oznamovatele, aby šel ven z pobočky České pošty za poškozenou, zatímco ona stála u žalobce. Během toho oznamovatel, který mezitím vyšel ven z pobočky, uvedl, že „prostě chytil jí za rameno, naznačil, že ji dá pěstí a pak jí vystrkal ven. Já jsem se ptal, proč to dělá a on začal nadávat něco o tom, že je cizinka, že podá civilní žalobu“. V čase 00:40 min. videozáznamu se příslušník pořizující záznam vrací dovnitř pobočky, kde stojí policistka prap. S. a žalobce. Policistka oznamuje, že „pan M. bude zajištěn a půjde s námi na oddělení“. Policista, který pořizoval záznam, se pak žalobce ptá, zda půjde dobrovolně, načež žalobce odpovídá „jasná páka“. Policista mu oznámil, že na převoz dostane pouta a žalobce reagoval, že to bude vymáhat u soudu. Policista mu odpověděl, že to „samozřejmě může, ale v rámci přestupku, nebo k čemu tady dochází“. Žalobce reagoval, že ho paní (myšleno poškozená) napadla. Policistka se pak žalobce opětovně tázala, zda půjde dobrovolně a on souhlasil. Pak ho policista vyzval, aby si dal ruce za záda a oznámil mu, že mu přiloží pouta s výzvou „dejte si palce nahoru, aby vás to nebolelo“. Žalobce přitom opakoval, že se těší, jak podá žalobu. Policista pak žalobci oznámil, že má právo si ho zkontrolovat. Následně ho s rukami v poutech vyvedli z pobočky pošty. Žalobce se opřel hrudníkem o nezavřenou polovinu vstupních dveří a policista u něj provedl kontrolu s tím, že nenašel zbraň. Pak mu policista oznámil, že si ho dá rovnou do auta, u čehož žalobce opakoval, že již u soudu několikrát vyhrál. Policistka ho pak vyzvala „pojdte pane M., vůbec tady, přestaňte“. Během chůze k policejnímu vozidlu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

žalobce oznamoval policistům: „už se na to těším. A vrátím se na tu poštu, budeme to opakovat donekonečna, dokud policie bude chránit moje zájmy. Zase jsem vyhrál u správného soudu teďka. Jsem rád. Hlavně, že mám hodně prachů na dobrý advokáty, vidíte, a také se na to se najíst, abych vážil, co vy dva dohromady“. Policistka ho pak vyzvala, aby se opřel hrudníkem o auto, přitom ho přidržela. Žalobce pak řekl začátek věty, který není na záznamu srozumitelný s dovětkem padesátikilový kripl. Policistka se ho zeptala, zda jí říká, že je kripl. Žalobce v reakci zopakoval otázku „co to berou k policii za padesátikilové kripky, říkám po čtvrtý, a nikoho nejmenuji“. Na to policistka zavřela dveře služebního vozidla, kráčela směrem zpět k pobočce pošty, u níž potkala oznamovatele a poškozenou se zaslzenou tvář.

25. Žalobce v jeho vyjádření k videozáznamům uvedl, že neprokazují, že byl na poště agresivní ani vulgární. Není tam žádné vyhrožování, že skočí na padesátikilovou paní. Neříkal, že paní dokope, domlátí, že ji dá pěstí. Obsah úředních záznamů odporuje obsahu nahrávek. Na nahrávkách není zachyceno, jak žalobce přikládá poškozené pěst k hlavě. Žalobce má za to, že postupoval legitimně.
26. Zástupce žalovaného uvedl, že nesdílí s žalobcem míru slušnosti a způsob vystupování vůči jiným občanům. Videozáznam, který pořídil žalobce potvrzuje pravdivost úředních záznamů. Opakovaně tam zaznívá, kopnu tě, zkopu tě, dám ti pěstí. Žalobce je člověk, který se do konfliktních situací dostává, ten průběh je vždy podobný, končí to fyzickou výhrůžkou či inzultací. Zástupce žalovaného podotkl, že si nemyslí, že celý svět je proti žalobci. Poukázal na jednání oznamovatele, který jednání žalobce také považoval za nesprávné, a tedy přivolal policii. Žalobce neustále usiluje o zlehčování jeho jednání, poukazuje na jiné nesouvisející kauzy. Z videozáznamů je jednoznačně patrná jeho agresivita, urážlivé napadání poškozené a oznamovatele. Poškozené to způsobilo psychickou újmu. I pro nepoměr mezi tělesnou konstitucí žalobce a poškozené bylo na místě mít obavu z jeho chování.
27. Žalobce v reakci na to uvedl, že policie mu nasadila pouta za situace, kdy nikomu nevyhrožoval ani nebyl agresivní. S policisty šel dobrovolně. Má za to, že nebyly splněny podmínky pro použití § 54 zákona o policii.
28. Žalobce doložil také audiozáznam v délce přes dvě a půl hodiny. Z tohoto úseku audionahrávky je pro tuto žalobu podstatný jen okamžik zachycen v čase nahrávky mezi 1:50 a do 3:40 min. Žalobce před policistkou zvýšeným hlasem zdůrazňoval, že poškozená říká, že není cizinka, a přitom neumí česky, a „tady ten chudák se jí stará o čokla“. Policistka oslovila žalobce jeho příjmením, také se ho posléze zeptala, kolikrát již toto řešili a žalobce jí odpověděl, že to budou řešit donekonečna, dokud sem budou chodit tihle ti lidi. V tom z vlastní iniciativy dodal, že viděl o víkendu v novinách, že pokud dá někomu pěstí, že to není trestný čin. „Takže, když mě paní bude urážet, stane se jí to samý, když mě paní bude urážet, dostane pěstí“. Žalobce vysvětloval policistce, že je v pozici poškozeného, přitom opět dodal, že „rána pěstí není trestný čin“. Přitom sám přišel s příkladem, dle kterého měl chlap beztrestně mlátit padesátikilovou ženu. Policistka se ho přitom opakovaně snažila uklidnit a vysvětlovala mu, že rána pěstí může být i trestným činem, že vždy záleží na okolnostech. V čase 3:20 min. nahrávky policistka velmi nevýrazným hlasem sdělila žalobci, že má podmínku (pozn. soudu: zasahující policistka toto řekla žalobci tak tiše, že soud musel tento okamžik v nahrávce dlouze dohledávat, a když je našel, opakovaně si je přehrát, aby bylo zřejmé, co vlastně policistka žalobci řekla), načež žalobce hlasitě oponoval, že vyhrál soud o obnovu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

29. Do minuty 6:30 tohoto záznamu je na audionahrávce zachycen zásah policejní hlídky až do doby, kdy policistka zavřela dveře služebního vozidla poté, co žalobce nastoupil. Pak zachycuje interakci mezi žalobcem a policistou, kteří čekají ve stojícím policejním vozidle. Policista vyzval žalobce, ať si v autě sedne pořádně a žalobce reagoval s tím, „*jak si mám sednout, když se tady nevejdu*“. Policista se ho následně dotázal na jméno. Pak ho vyzval jménem zákona, aby prokázal svoji totožnost a k dotazu mu sdělil, že totožnost může prokázat tak, že sdělí jméno, příjmení a datum narození. Žalobce následně reagoval, „*ta ženská mě oslovovala D. M., na co si to hraje*“. V čase 9:50 min. nahrávky se žalobce dotazuje, zda ještě stihne zajít na poštu, načež mu policista odpovídá, že musí strpět úkony policie. Žalobce reaguje, že za to bude policie platit, to je dle něj docela fér. „*To jsou ubožáci, ty vole, mají ho malýho, má to padesát kilo a musí to kompenzovat komplex na někom, kdo vydělává víc, ty vole [...]. Mluví o ubožácích u policie, co jsou malí, jsou hubení, mají málo peněz, malou ubytovnu a kompenzují si to na někom, kdo je ve všem lepší, toho, kdo vydělává milion a půl ročně a je o hlavu větší, nebo o dvě hlavy. Uvidíme se u soudu, moc se těším. [...] Když se budou mé děti špatně učit, tak půjdou k policii*“. Žalobce dál pokračuje v provokacích vůči policistovi, který čeká s ním ve vozidle a policista ho upozornil, že všechno, co řekne, může být použito proti němu (konec v 12:45 min. nahrávky). V čase nahrávky 15:20 min. nastupuje do vozidla policistka a žalobce spustil další vlnu urážek směrem k příslušníkům Policie ČR. Policistka mu na to odvětila, že ho řeší již poštěstě, načež on reagoval tím, že dokud bude přestupková činnost, musí si na to zvyknout. V čase nahrávky 17:20 min. patrně policejní hlídka dorazila před budovu oddělení (zvuk otevírajících a zavírajících se dveří vozidla), policista odepl žalobci bezpečnostní pás, po vystoupení z vozidla žalobce zvýšeným hlasem zvolal, „*jak mi to schválně přitáhla, provokatér mstivej, bydlí to na ubytovně, nemá to na nájem ani na vlastní byt, takže mi přitáhne pouta, jo, jo, jo, schválně mi to přitahuje*“. Policistka reagovala „*ale prosím Vás, pane M., pojďte*“. Druhý policista dodává, „*nevymýšlejte si*“. Poté žalobce policistům na služebně vyhrožoval, že pokud jeho zajištění přesáhne 2 hodiny, bude požadovat penále. Policista ho upozorňuje, že až bude v klidu, tak ho rozpoutá. Po opětovném výstupu žalobce, policista oznámil žalobci, že bude spoutaný dál (konec v čase 20:35 min. nahrávky). V čase 22:40 min. nahrávky policista oznámil žalobci, že ho odpoutá, načež žalobce opakovaně vyhrožoval, že v této věci bude iniciovat soudní řízení.
30. Žalobce k tomu ve vyjádření uvedl, že by neměl důvod nic říkat při vystupování z policejního vozu, pokud by mu policistka neutáhla pouta. Má za to, že ze záznamu je slyšet, jak to tam „*cvaká*“.
31. Na *fotografiích pořízených žalobcem dne 30. 5. 2022 v 18:09*, jsou zaznamenány zápěstí pravé a levé ruky žalobce. Na zápěstích obou rukou jsou patrné otlačené pruhy od pout. Na ruce s hodinkami jsou tyto pruhy jen na vrchní vnitřní části zápěstí.
32. Žalobce ve vyjádření k těmto důkazům uvedl, že pokud by mu nasadili pouta řádně, jeho ruce by nevypadaly tak, jak je patrné z fotografií.
33. Žalovaný k tomu dodal, že pouta jsou donucovací prostředek a mohou způsobit otlak. Žalobce nedokládal, že by ho nějak zranily.
34. Z *vyjádření pprap. Mgr. M. Š., vrchního asistenta, ze dne 19. 7. 2022* (příloha podání žalovaného), soud zjistil, že pprap. Š. zasahoval v této věci spolu pprap. S. Během zajištění si žalobce nechal dobrovolně nasadit pouta, nedošlo k užití donucovacích prostředků. Žalobce usadil do policejního vozu správným způsobem, kdy opřený hrudníkem vyčkal, než se usadí do vozu jako eskortující policista a poté ho usadila pprap. S. Během tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

usazení jsem si nevšiml žádné šarvátky a nejsem si ani vědom žádného poškození věcí (batohu, košile a bot). Žalobce si na poškození věcí nestěžoval ani během následného vysvětlení.

35. Z *vyjádření prap. Ing. L. S., inspektorky*, ze dne 19. 7. 2022 (příloha podání žalovaného) soud zjistil totožné skutečnosti. Navíc Ing. S. uvedla, že poté, co zavřela zadní dveře služebního vozidla, nedošlo k naražení do žalobcovy nohy.
36. Z *výpovědi svědka pprap. Mgr. M. Š., vrchního asistenta*, který zajistil žalobce, soud zjistil, že Policie ČR dostala oznámení, že na poště v Karlíně je nějaký agresivní muž, který napadá nějakou paní. Po příjezdu hlídky byla na místě vyhrocená situace, žalobce byl velice hlasitý. Poškozená byla velice zasažena tím, co ji žalobce udělal. Hlídka začala situaci řešit, ale žalobce se nechtěl uklidnit. Proto ho hlídka zajistila. Jelikož ani poté se neuklidnil, policisté mu přiložili pouta. Měli obavu, aby někoho nenapadnul. Svědek pak nastoupil s žalobcem do služebního vozidla, kde ho několik minut střežil, než jeho kolegyně vyřešila situaci na místě. Žalobce po dobu střežení ve vozidle Mgr. Š. urážel, nadával mu. Následně žalobce převezli na místní oddělení Policie ČR, kde ho poučili o právech zajištěné osoby, na oddělení sepsali záznam o zajištění osoby, který žalobce odmítl podepsat. K dotazu předsedkyně senátu svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by jeho kolegyně jakkoli manipulovala s pouty žalobce, maximálně pokud mu pomáhala vystupovat z vozidla. Žalobce si dle svědka ani následně nestěžoval na zdravotní újmu ani nepožadoval ošetření. K dotazům členů senátu svědek uvedl, že před nasazováním pout byl žalobce verbálně agresivní, ale měl i takové rychlé pohyby, které spolu s verbální agresivitou předchází fyzickému útoku. Z praxe policisté za těchto situací raději předcházejí takovým útokům nasazením pout. Svědek si nevzpomíná na to, že by policisté veřejně oznámili či jinak uvedli, že žalobce byl odsouzen ve věci vedené pod sp. zn. 3 T 87/2019. K dotazu žalobce svědek potvrdil, že mu žalobce během střežení v autě vyhrožoval, a také mu řekl, že má „malý penis“ a takové věci. Dle svědka žalobce na poště žalobce urážel všechny, a také si vzpomněl, že ho buďto na poště nebo během přesunu k vozidlu žalobce urážel, že je jen ramínko na uniformu, nebo něco takový.
37. Z *výpovědi svědkyně prap. Ing. L. S., inspektorky*, která zajistila žalobce, soud zjistil, že svědkyně po nahlášení vyjela s hlídkou jako její zesílení, jelikož na poště měl být nějaký agresivní pachatel. Svědkyně si nevzpomíná přesně, ale dle ní měl žalobce hrozit poškození zavřenou pěstí. Nevěděla, zda to bylo hned po příjezdu hlídky, ale v jistém okamžiku měl žalobce zavřenou pěst, kterou směřoval proti poškozené a říkal jí, že když jí dá facku, že to není trestný čin, že je to vždycky jenom přestupek. Také toto demonstroval tím, že poškozené měl přikládat zavřenou pěst na obličej. Policisté ho vyzvali, aby to nedělal. Svědkyně znala žalobce již z předchozích zásahů. Ani při tomto zásahu neposlechl pokynů policistů, a proto ho zajistili. Pak mu nasadili pouta, vyvedli ho před poštu, prohlédli ho a převezli na místní oddělení Karlín. K dotazu předsedkyně senátu ozřejmila, že po příjezdu na místní oddělení s pouty žalobce nemanipulovala, jen ho za ně chytla a předepsaným způsobem ho dle závazného pokynu vedla dovnitř. Svědkyně u jednání demonstrovala, jak musí vést eskortovanou osobu, a že druhý ze zasahujících policistů musí kráčet vedle této osoby. Vysvětlení s žalobcem nesepisovala svědkyně, ale její kolega. K dotazům členů senátu svědkyně uvedla, že oznámení znělo na agresivní osobu, která napadá jiné lidi, a žalobce ani po příjezdu hlídky neposlechl pokynů policistů, pořád se otáčel zpátky na poškozenou, a proto mu byly přiložena i pouta. Svědkyně měla obavu, že by žalobce mohl zaútočit na lidi kolem, choval se hnusně vůči poškozené. Jeho neslušné chování se pak potvrdilo i během následného průběhu zajištění. Také si vzpomněla, že žalobci se nelíbilo,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

že ho během zásahu na poště oslovila příjmením. Nepomatuje si, že by žalobcovo odsouzení ve věci vedené pod sp. zn. 3 T 87/2019 veřejně oznámila. Neví, co konkrétně řekla. K dotazům žalobce svědkyně uvedla, že na vlastní oči viděla, jak žalobce přikládá k poškozené pěst. Žalobce neuposlechl pokynů, aby komunikoval s policisty a ne s poškozenou, avšak žalobce se na poškozenou neustále otáčel a urážel ji. Svědkyně si nevzpomíná, které konkrétní výrazy žalobce použil. Svědkyně uvedla, že není vůči žalobci zaujatá.

38. Žalobce navrhl řadu dalších důkazů.

39. Soud předně zamítl návrhy žalobce na dokazování listinami, na které žalobce odkazoval. Konkrétně jde o usnesení ze dne 6. 1. 2022, kterým Městský úřad Praha 8 odložil věc přestupku týkajícího se jeho jednání dne 10. 9. 2021. Soud nedokazoval ani předloženou částí úředního záznamu o podaném vysvětlení Ing. L. S., z něhož žalobce dovodil, že tato policistka je proti němu podjatá. Tyto listiny se týkají jiného jednání, které nesouvisí s nyní projednávaným zásahem. Soud má zejména o jednání žalobce i policistů při zásahu dne 30. 5. 2022 dostatek důkazů.

40. Žalobce u jednání sdělil, že netrvá na provedení jeho dalších návrhů na dokazování, jelikož je považuje za zbytečné. Soud tedy dokazování těmito dokumenty neprováděl. Jen pro pořádek soud dodává, že dokazování videozáznamy, které jako důkazy navrhl žalobce v podání ze dne 1. 11. 2022 provádět ani nemohl. Ze sdělení žalovaného ze dne 1. 8. 2023 plyne, že tyto záznamy jsou z kapacitních důvodů zálohovány jen po dobu 21 dnů. Pokud tedy důkazní prostředek neexistuje, soud ho nemůže při jednání provést.

III. Posouzení věci

41. Žalobce se domáhá ochrany před nezákonným zásahem. Dle § 82 s. ř. s. se *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*

42. Soud poskytuje ochranu před nezákonným zásahem tehdy, je-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS].

43. Soud přitom nejprve zkoumá splnění čtvrté podmínky, neboť neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby (srov. rozsudky NSS z 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, č. 1382/2007 Sb. NSS, a z 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, č. 3973/2020 Sb. NSS). V druhém kroku soud zváží, zda žalobce vyčerpal všechny právní prostředky nápravy (§ 85 s. ř. s.). Následně zkoumá včasnost žaloby a posuzuje, zda došlo v posuzovaném případě k přímému zkrácení práv žalobce, a zda byl zásah zaměřen přímo proti žalobci, tj. zda byl zásah dostatečně individualizován. Teprve v případě splnění všech těchto podmínek se soud může zabývat žalobou věcně a posoudit, zda byl namítaný zásah nezákonný či nikoliv (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS z 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, č.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

3687/2018 Sb. NSS, který následně zrušil Ústavní soud nálezem z 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, nicméně tyto závěry nezpochybnil).

44. Soud se s ohledem na uvedené nejprve zabýval splněním podmínek řízení a poté nezákonností samotného zásahu.

III.A. Podmínky řízení

45. Žalobce se brání proti zásahům příslušníků policie. Domáhá se vyslovení, že jejich postupy byly nezákonné. Jde tedy o tzv. deklaratorní petity.
46. Namítané zásahy mohou být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Faktické úkony příslušníků policie jsou typickým příkladem zásahů, proti nimž se nelze v soudním řízení bránit jinak než zásahovou žalobou (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 702, bod 14, a Vsetička, P. *Povaha a členění faktických úkonů realizovaných ze strany orgánů veřejné správy*. In: *Časopis pro právní vědu a praxi*. Ročník XXVII, 1/2019, s. 134). Čtvrtá podmínka výše uvedeného algoritmu je splněna.
47. Dle § 85 s. ř. s. platí, že *žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný*. Projednávaná žaloba je pouze deklaratorní, žalobce se nemusel domáhat nápravy jinými právními prostředky. Soud se tedy dále věnoval otázce důvodnosti samotné žaloby.

III.B. Zajištění žalobce a doba trvání zajištění (čtvrtý zásah)

48. Předně soud uvádí, že žalobce v žalobním petitu definoval jako zásah držení a zadržení policejní hlídkou, avšak z protokolu o zajištění plyne, že žalobce nebyl zadržen ani držen, ale zásah ve skutečnosti spočíval v zajištění žalobce a jeho následném průběhu, včetně délky jeho trvání. S ohledem na tuto drobnou terminologickou nepřesnost žaloby, soud nevyzýval žalobce k odstranění nesouladu mezi petitem a obsahem žaloby, ale věc posoudil dle skutečného obsahu žaloby. Navíc Policie ČR žalobce nezadržela ve smyslu zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v rozhodném znění (**zákon o policii**), či zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, v rozhodném znění (**trestní řád**).
49. Soud předesílá, že dle č. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (**Listina**) platí, že *státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví*. Podle odst. 3 téhož článku platí, že *každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá*. Zákon o policii vymezuje pravomoc a působnost Policie České republiky k provedení zmíněného článku 2 Listiny. Podle § 2 zákona o policii je obecným úkolem policie chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony.
50. Žalobce v žalobě zejména zpochybňoval činnost Policie ČR jako takové. Vedle prostých žalobních petitů se v žalobě také vysmíval zasahujícím policistům. K tvrzené nezákonnosti správního aktu zajištění (čtvrtý zásah) nevzněl žádné konkrétní námitky. V doplnění žaloby ze dne 14. 8. 2022 pak uvedl, že si Policie ČR lživě vymyslela jako důvod zajištění to, že vyhrožoval, že skočí na padesátikolovou ženu. Dále že policisté křivě vypovídali v neprospěch žalobce.
51. Podle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii je policista *oprávněn zajistit osobu, která byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci*.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

52. Podle § 26 odst. 2 téhož zákona policista *po pominutí důvodu zajištění osobu neprodleně propustí, nestanoví-li tento zákon jinak. Je-li pro to právní důvod, předá osobu příslušnému orgánu nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.*
53. Podle § 7 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v rozhodném znění (**zákon o přestupcích**) se fyzická osoba dopustí přestupku proti občanskému soužití tím, že
- b) jinému ublíží na zdraví, nebo
 - c) úmyslně naruší občanské soužití tak, že
 - 1. jinému vyhrožuje újmou na zdraví,
 - 2. jiného nepravdivě obviní z přestupku,
 - 3. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo
 - 4. se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.
54. Podle § 358 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v rozhodném znění (**trestní zákoník**), platí, že ten, *kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného [...], bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.*
55. Podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku ten, *kdo jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.*
56. Soud se zabýval otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro zajištění žalobce zakotvených v § 26 zákona o policii. Soud upozorňuje, že z § 26 nevyplývá povinnost zasahujícího policisty provádět na místě hmotněprávní kvalifikaci skutku, podstatné je, že policisté měli důvodné podezření, že došlo ke spáchání přestupku.
57. Policie totiž jedná operativně a pro její postup je určující, jak se situace jeví v daném místě a čase. Úvahy ohledně zákonnosti výzvy lze vést až následně s lepší znalostí celé věci, tyto však nemohou určovat jednání policistů na místě (k tomu viz zásada policejní iniciativy podle § 10 zákona o policii, srov. rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2015, č. j. 6 As 255/2014-42, bod 35). Soud na tomto místě odkazuje i na rozsudek ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 30 Cdo 5661/2015, v němž Nejvyšší soud upozornil, že činnost policejního sboru ovládá dvojice zásad, jimiž jsou „*zásada přiměřenosti a zdrženlivosti a zásada iniciativy. Tyto dvě zásady typicky působí každá v opačném směru a regulují činnost policejního sboru tak, aby na jedné straně nedocházelo k nečinnosti, a tím absenci ochrany práv osob, ale aby současně také nedocházelo k takovému aktivnímu plnění úkolů policie, které by zasahovalo nad míru nezbytnou do práv či svobod osob. Obě zásady je nutné aplikovat vždy současně.*“
58. Policista vždy musí ctít zásadu přiměřenosti (§ 11 zákona o policii). Musí postupovat tak, aby
- žádné osobě v důsledku jeho postupu nevznikla bezdůvodná újma a aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo do práv a svobod osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem. NSS v rozsudku ze dne 17. 8. 2011, č. j. 1 As 63/2011-90, bod 30, podrobněji uvedl, že nikdy nelze vyloučit, že „*za úkonem policisty může stát nesprávná úvaha. To je ovšem řešitelné následně (stížností, náhradou škody dle zákona č. 82/98 Sb. atd.), primární je povinnost jednat hned s motivací předejít vzniku škodlivého následku. Veřejný činitel v postavení policisty při operativním zákroku nemá komfort správního orgánu, čas a různé prostředky k dosažení zamýšleného legitimního cíle (formalizované dokazování, ověřování, opakované upozornění, pořádkové pokuty), a proto po něm také nelze požadovat v jednání limity, které existenci takových*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

podmínek předpokládají“. Výjimkou by byl případ, kdyby orgán veřejné moci jednal zřetelně *ultra vires* [viz nálezy ÚS ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08, či rozsudky NSS ze dne 22. 2. 2017, č. j. 2 As 216/2016-92, č. 3599/2017 Sb. NSS, bod 40, nebo ze dne 24. 11. 2011, č. j. 7 As 97/2011-68].

59. Soud předesílá, že shromáždil dostatek důkazů, které věrně zachycují jak situaci předcházející zásahu policie, tak situaci během tohoto zásahu. Z těchto důkazů neshledal, že by policisté postupovali vůči žalobci nestandardně či dokonce způsobem značícím jejich podjatost, jak během jednání namítal žalobce. Soud hodnotí výpověď svědka Mgr. Š. jako důvěryhodnou, jelikož si vzpomněl při konfrontaci s žalobcem i na to, že se mu žalobce během střežení v autě vysmíval, konkrétně, že má malý penis (tento moment zachytil žalobce v audionahrávce; v 10:10 min. záznamu). Toto si naopak zřejmě nepamatoval žalobce, který svou doplňující otázkou zamýšlel zpochybnit výpověď svědka. Svědkyně Ing. S., byť uvedla, že si situaci do detailů nepamatuje, uvedla také skutečnost, která není patrná z videozáznamů, a to, že viděla, jak žalobce přikládal poškozené k obličeji sevřenou pěst. Soud má přesto za to, že ve zbytku je její výpověď důvěryhodná a použitelná, jelikož se jinak shoduje se skutečnostmi zjištěnými z ostatních důkazních prostředků. Tato jedna odchylka mohla vzniknout jednak tím, že Ing. S. řešila prohřešky žalobce opakovaně, a mohla si tuto situaci zaměnit s jinou jeho vyhrocenou kauzou, jednak tím, že od zásahu policie uplynulo do jednání více než 14 měsíců. Soud proto ve zbytku z její výpovědi vycházel. Ani z jiných soudem zjištěných skutečností nevyplývá, že by Ing. S. byla vůči žalobci podjatá. Naopak z videozáznamů je patrný její profesionální přístup během celého zásahu.
60. Co se týče zjištěného skutkového stavu, z dokazování provedeného při ústním jednání vyplynulo, že žalobce se vůči poškozené a oznamovateli projevoval verbálně agresivně a opakovaně je urážel. Přitom zejména obviňoval poškozenou z páčání přestupků a vyhrožoval ji, že pokud ho bude dál urážet (aniž ho poškozená jakkoli urážela), dostane pěstí, facku nebo kopanec. Vyhrožoval poškozené také soudním řízením a deportací, jelikož je cizinka. Žalobce neustal jen ve verbálním projevu, ale poškozenou, která je výrazně menší postavy než on, také vymanévroval z prostor pobočky České pošty. S jistou razancí do ní strčil, a také naznačil úder levou rukou do prostoru její tváře, což je patrné zejména ze záznamu pořízeného Českou poštou. Žalobcova polemika s tím, jak silně do poškozené strčil, není v tomto směru významná, a to pro výrazný nepoměr mezi žalobcem jako téměř dva metry vysokých a sto kilogramů vážícím chlapem a poškozenou jako cca 160 cm vysokou ženou drobné postavy.
61. Po příchodu zasahujících policistů žalobce nadále obviňoval poškozenou z toho, že ho urazila a že páčá přestupky. Zejména neuposlechl výzvy, aby dále komunikoval se zasahujícími policisty. Navzdory výzvě dále vyhrožoval poškozené také soudem. Posléze se posmíval policistce (což je zjevné i z textu žaloby), a také policistovi pro jeho údajně nevhodnou tělesnou konstituci (např. za to, že váží jen 50 kg). Žalobce také neustále opakoval, že na Českou poštu se vrátí a tuto věc budou řešit dokola, dokud policie nebude chránit jeho práva.
62. Situaci je nutno hodnotit jako celek, přičemž z videozáznamů provedených k důkazu je jasné patrné, že to byl žalobce, který ji svým jednáním vyvolal a následně ji také záměrně eskaloval. Nelze přehlédnout, že žalobce od počátku působil agresivně, a to nejen vůči poškozené, ale verbálně urážel i oznamovatele, který se poškozené zastal. Přivolaní policisti sice vstoupili do prostoru pobočky České pošty v momentě, kdy se žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

neprojevoval natolik agresivně (na poškozenou ani oznamovatele již fyzicky neútočil), nicméně o jeho předchozí agresivitě měli informace od oznamovatele a poškozené. Žalobce navzdory přítomnosti zasahujících policistů důrazně vystupoval proti poškozené a nevybíravé projevy a urážky adresoval i zasahujícím policistům. Vysmíval se jejich fyzickým dispozicím či vzhledu. Tímto jednáním se přitom žalobce evidentně snažil vyvolat konflikt. Naopak policisti po celou dobu zásahu dodržovali odstup od žalobce a postupovali v souladu se základními zásadami zásahů.

63. V dané věci soud dospěl k názoru, že policisté oprávněně usoudili, že žalobce se dopouští jednání, které má znaky protiprávního činu (ostatně následně toto jednání žalobce kvalifikovaly orgány činné v trestním řízení jako podezření ze spáchání trestného činu dle § 353 a 358 trestního zákoníku). I dle soudu v dané situaci hrozilo, že v tomto jednání bude žalobce pokračovat. Byl neustále agresivní, urážel policisty a vyhrožoval, že může skočit na 50 kg ženu. Soud neuvěřil vysvětlení žalobce, že důvod zajištění spočívající ve výhrůžce útokem na padesátikilovou ženu je smyšlen. Nic takového soud z provedených důkazů nezjistil. Žalobce v tomto směru nereagoval na to, co řekli policisti, ale toto tvrzení sám vnesl do již tak vyhrocené situace, čímž podpořil obavy policistů, že vskutku může (dle něj legitimně) na poškozenou zaútočit. Žalobce tedy ani po jejich příjezdu v jeho agresivním způsobu komunikace neustal, byť již nebyl agresivní fyzicky. Z provedených důkazů je patrné, že žalobce byl přesvědčen o správnosti a zákonnosti svého jednání vůči poškozené. Nebylo možno očekávat, že by žalobce mohl v klidu pokračovat ve vyřizování záležitostí na pobočce České pošty a zdržel se hrubého jednání vůči poškozené či oznamovateli. V tomto ohledu bylo zajištění na místě a jeho pokračování na policejním oddělení nezbytné k tomu, aby žalobce upustil od svého agresivního chování vůči ostatním osobám a zachoval klid a náležitou slušnost. Za těchto okolností byli zasahující policisté oprávněni postupovat dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii a žalobce zajistit. Úkon zajištění žalobce byl vzhledem k výše uvedeným skutečnostem také přiměřený.
64. Jde-li o tvrzený zásah spočívající v trvání zajištění po dobu několik hodin, ani v tomto rozsahu není žaloba důvodná.
65. Dle úředního záznamu o zajištění osoby ze dne 30. 5. 2022 Policie ČR zajistila žalobce v 17:50 hod. Zajištění ukončila v 22:22 hod. jeho propuštěním. Mezitím žalobce převezla na místní oddělení v Karlíně, kde žalobce podal vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu, s počátkem v 21:10 hod. a koncem v 22:03 hod.. Z logiky věci tomuto výsledku předcházely vysvětlení poškozené (od 18:59 do 20:18 hod.) a oznamovatele (od 20:32 do 20:58 hod.), jejichž vysvětlení bylo potřeba k tomu, aby Policie ČR mohla provést řádné vysvětlení u žalobce. Z výše uvedeného je patrné, že Policie ČR při úkonech dle § 158 odst. 6 trestního řádu nijak neprodlévala, naopak její úkony na sebe bezprostředně navazovaly. Žalobce za účelem provedení vysvětlení neměla zajištěného po dobu delší než nezbytně nutnou. Pokud žalobce byl zajištěn od 17:50 hod. do 22:22 hod., jednalo se o zajištění v délce trvání přibližně čtyři a půl hodiny, což bylo s ohledem na potřebu Policie ČR provést úkony a současné přetrvávající agresivní naladění žalobce přiměřené. Žalobce se zejména před podáním vysvětlení musel uklidnit. Jinak by policisté nemohli provádět úkon vysvětlení. Soud tedy délku zajištění neshledal nadměrnou, ale naopak nezbytnou k dosažení účelu zajištění.
66. Nadto je soudu, stejně jako zasahujícím policistům, z úřední činnosti známo, že žalobce se dostává do častých konfliktů, které vyvolá v zdánlivě bezproblémových situacích každodenního života. Útočí nejen na jiné osoby, ale také na policisty, když úmyslně

zpochybňuje jejich důstojnost, o čemž svědčí např. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2022, č. j. 14 A 18/2021-165, ze dne 13. 11. 2019, č. j. 14 A 194/2018-52, ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10 A 130/2019-37, a ze dne 27. 2. 2023, č. j. 5 A 39/2020-244. U osoby žalobce, který je opakovaně účasten různých šarvátek, v nichž vystupuje vůči jiným agresivně, bylo i proto zajištění na místě. Pokud by policisté za daných okolností žalobce nezajistili, rezignovali by na úkoly, které jim ukládá zákon o policii.

III.C. Spoutání a následné bolestivé utažení pout (první a druhý zásah)

67. Žalobce dále napadá úkony zasahujících policistů, které bezprostředně souvisejí s jeho zajištěním. První žalobcem tvrzený zásah spočívá v jeho spoutání. Na spoutání pak navazuje druhý zásah spočívající v bolestivém utažení pout před služebnou Policie ČR.
68. Podle § 53 odst. 1 zákona o policii je policista *oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo majetku anebo k ochraně veřejného pořádku.*
69. Podle § 53 odst. 2 téhož zákona *před použitím donucovacího prostředku je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. To neplatí v případě použití prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Od výzvy s výstrahou lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví osoby a zákrok nesnese odkladu.*
70. Podle § 53 odst. 3 pak je policista *oprávněn použít donucovací prostředek, který a) umožní dosažení účelu sledovaného zákrokem a b) je nezbytný k překonání odporu nebo útoku osoby, proti níž zakročuje.*
71. Podle § 53 odst. 3 pak policista *při použití donucovacího prostředku dbá na to, aby nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání. To ostatně koresponduje s § 11 zákona o policii.*
72. Podle § 54 písm. a) je policista *oprávněn použít pouta a prostředek k zamezení prostorové orientace také ke spoutání osoby zajištěné, je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob, majetku nebo ochrana veřejného pořádku anebo že se osoba pokusí o útěk.*
73. Použití pouta nelze automaticky u každé zajištěné osoby. Pouta lze přiložit pouze pokud to vyžadují individuální okolnosti případu. Policisté je musí použít přiměřeným způsobem, což zdůrazňuje i judikatura Ústavního soudu (nález ÚS ze dne 27. 10. 2015, sp. zn. I. ÚS 860/15, bod 78). Podobně jako u zajištění (bod 0 shora), je to právě zasahující policista, kdo vyhodnocuje splnění podmínek pro použití donucovacího prostředku a komu zákon stanoví odpovědnost za jeho použití (rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2021, č.j. 1 As 419/2020-43, bod 34). K zásahové žalobě pak správní soud musí komplexně posoudit splnění těchto podmínek, zejména zhodnotit skutkové okolnosti, tj. nejen vlastní použití donucovacích prostředků, ale i širší kontext, v němž došlo k jejich použití (například širší rámec policejní akce, při níž byly donucovací prostředky uplatněny, srov. obdobě rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2017, č.j. 2 As 216/2016-92, č. 3599/2017 Sb. NSS, bod 35), avšak současně při zohlednění všech individuálních okolností konkrétního případu.
74. Jde-li o naplnění podmínek pro použití služebních pout jakožto donucovacího prostředku, soud vychází z rozsudku NSS ze dne 30. 6. 2021, č. j. 8 As 180/2019-59, č. 4233/2021 Sb. NSS, bod 38, dle něhož

zákon o policii obsahuje v § 53 obecné podmínky pro použití donucovacích prostředků a vedle toho v § 54 speciální úpravu pouze pro použití pout. Z díkce § 54 zákona o policii (viz použití slova „také“) lze dovodit, že pouta lze v souladu se zákonem použít jak v případě naplnění

obecných podmínek, tak podmínek speciálních. Rozdílem je, že v případě obecných podmínek je nutná existence ohrožení hodnot uvedených v § 53 odst. 1 zákona policii, kdežto u speciálních podmínek postačuje s ohledem na postavení osoby, vůči níž je donucovací prostředek použit, „pouze“ důvodná obava z možnosti ohrožení uvedených hodnot. Jelikož se speciální podmínky týkají výlučně osob omezených na svobodě, zákon předpokládá zvýšenou míru pravděpodobnosti agresivního chování nebo snahy o útěk, a proto policistovi dovoluje užít pout, i když ještě ani nenastalo ohrožení hodnot vymezených v obecných podmínkách pro použití donucovacích prostředků. Odborná literatura k tomu uvádí, že *„důvodná obava může plynout z okolností, které se týkají např. osoby omezované na svobodě (nebezpečný pachatel, recidivista, pachatel s historií útěků, intoxikovaná osoba, osoba silně rozrušená), které se týkají jejího jednání (agresivně se chovající osoba, pachatel, jemuž hrozí vysoký trest) nebo jiných okolností, které odůvodňují obavu z výše uvedeného jednání“*.

75. V nynější kauze není mezi účastníky sporné, že k použití donucovacích prostředků vůči žalobci (nasazení služebních pout) došlo poté, co byl zajištěn. Sporné však je to, zda byly splněny zákonem stanovené podmínky jejich použití.
76. Soud uvádí, že na základě informací, které zasahující policisté v počátku jejich zásahu měli od oznamovatele, poškozené a které zjistili z jednání žalobce na místě (které soud popsal v části II shora), dovedli potřebu zajistit žalobce. Tytéž skutečnosti je vedli k závěru o potřebě použít služební pouta. Shledali totiž důvodnou obavu, že žalobce bude pokračovat v protiprávním jednání (ohrožování poškozené či jiných přítomných), což potvrzoval i žalobce neustávajícími výroky, že se na poštu opět vrátí a celé se to bude opakovat. Soud nesouhlasí s žalobcem, že před a během zásahu policistů nebyl agresivní a vulgární. Naopak povahu jeho společensky nepřijatelného jednání věrně zachycují videonahrávky (z víceroch uhlů pohledu). Situaci také dobře ilustruje audionahrávka, kterou předložil sám žalobce. Dle ní to byl právě žalobce, kdo poprvé před policisty vyslovil, že dát pěstí není trestným činem, a také sám poprvé použil jako příklad jinou kauzu, dle níž měl chlap údajně beztrestně mlátit padesátikilovou ženu. Soud neopomněl, že žalobce před policisty otevřeně deklaroval, že šikanuje lidi, kteří ho šikanují nedodržováním předpisů. Soud na základě provedeného dokazování míní, že žalobce se svévolně stavěl do role jakéhosi vynucovatele veřejného pořádku se všemi k tomu náležejícími oprávněními. Z toho mohli policisté učinit závěr, že žalobce navzdory jejich přítomnosti nepochopil, že nemá právo nepřiměřeným a obtěžujícím způsobem interagovat s lidmi, kteří ho dle jeho subjektivního náhledu nějakým způsobem omezují.
77. Policisté postupovali správně, pokud se žalobce po zajištění dotázali, zda s nimi půjde dobrovolně na služebnu místního oddělení Policie ČR a zda si nechá za účelem převozu služebním vozem dobrovolně nasadit pouta. Skutečnost, že se žalobce přiložení pout podvolil, nemůže být na újmu jejich použití. Pokud by tomu tak bylo, v nezanedbatelné části případů by policisté zajištěným, avšak nebezpečným pachatelům, nemohli policisté vůbec nasadit pouta. Policisté přiložili žalobci pouta k eliminaci možného opětovného agresivního jednání (vzplanutí) žalobce, který se v průběhu zásahu policistům neustále vysmíval a urážel je. Rozhodně nebyl klidný, jak tvrdil u jednání před soudem.
78. V této souvislosti nelze opomenout, že policistům bylo z úřední činnosti známo, že žalobce dlouhodobě vykazuje problematické chování, a to nejen vůči Policii ČR (viz bod 66 shora). Pokud se projevoval verbálně agresivně a panovačně i v této jimi řešené situaci, navíc také vůči zasahujícím policistům (k tomu rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2021, č. j. 10 As 38/2021-33, bod 13 a násl.), ze strany policistů musela přijít řádná reakce. Soud míní, že policistům se oprávněně muselo jevit jeho jednání jako neadekvátní a nevyzpytatelné, když

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

žalobce místo toho, aby po jejich příchodu již nekonfrontoval poškozenou, v tomto slovně pokračoval. Žalobce posléze začal urážet policisty, a tedy útočil na jejich důstojnost. Z výše popsané situace je patrné, že žalobce byl natolik agresivně naladěný, že nemínil ukončit závadné jednání. Policisté mu tedy mohli přiložit pouta k převozu na policejní oddělení, a to i k předejití újmy osob, které se účastnily jeho zajištění a převozu na místní oddělení Policie ČR. Pouta jako donucovací prostředek se v dané situaci jevila jako nejvhodnější řešení, jímž bylo dosaženo cíle bezpečného převozu žalobce na služebnu Policie ČR. Soud rovněž vyhodnotil způsob použití služebních pout jako přiměřený, jelikož policista zjevně nezamýšlel žalobci způsobit újmu na zdraví. Při nasazování pout žalobce vyzval, ať si dá palce nahoru, že to tak nebude bolet. Tento postup odpovídá § 11 i § 53 odst. 5 zákona o policii.

79. Policisté se tedy nedopustili nezákonného zásahu použitím donucovacího prostředku formou nasazení služebních pout dle § 54 zákona o policii, neboť na straně policistů existovala konkrétní důvodná obava, že žalobce bude v závadném jednání pokračovat, že nadále bude ohrožovat bezpečnost osob a veřejný pořádek. Nejednalo se o nepřípustné ryze preventivní a paušální použití pout dle § 54 zákona o policii (rozsudek 8 As 180/2019) a současně byly použity v podobě nezbytně nutné pro dosažení účelu sledovaného zákrokem (nález I. ÚS 860/15).
80. Soud neshledal důvodným ani druhý petit zásahové žaloby, a to žalobcem tvrzenou nezákonnost spočívající v bolestivém utažení pout před služebnou.
81. Soud zjistil, že žalobce měl přiložena pouta po dobu přibližně 20 minut. Zasahující policisti mu dle úředního záznamu o zajištění přiložili pouta v 17:50 hod a službukonající policista mu pouta sundal v 18:10 hod.
82. Žalobce k žalobě přiložil dvě fotografie jeho zápěstí, které zjevně pořídil po sejmutí služebních pout (pořízené v čase 18:09 hod.). Z fotografií soud zjistil, že na zápěstích má žalobce mírné začervenání kůže po nasazení pout. Dle soudu žalobce měl jen povrchově otláčený pouta, s nevýrazným začervenáním kůže v místech styku pout s kůží na zápěstí. Z fotografií rozhodně není patrné podstatnější či rozsáhlejší začervenání kůže na zápěstích či rukou žalobce, soud nezjistil žádné oděrky, otoky či zřetelné hluboké zářezy od pout. Jelikož barva kůže nad a pod zápěstím žalobce není odlišná (tmavá, modrá), nedošlo ani k bolestivému odkrvení prstů či rukou žalobce. Nešlo o újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání žalobce ve smyslu § 53 odst. 5 zákona o policii.
83. Soud neuvěřil tvrzení žalobce, že mu Ing. S. nepřípustným způsobem utáhla pouta, což na první poslech plyne z žalobcova projevu zachyceného na audionahrávce. Zvolání žalobce ovšem protirečí vyjádření policistů zachycené na audionahrávce, kteří žalobce i po tomto jeho vystoupení uklidňovali. Svědkyně u výslechu přesvědčivě vysvětlila, proč se žalobci mohlo zdát, že mu pouta utáhla. Žalobce v jeho projevu na nahrávce zjevně reagoval na to, že při vystupování z vozidla ho svědkyně chytila za řetízek mezi pouty a takhle ho dle interních předpisů vedla do služebny místního oddělení Policie ČR. Ostatně ani svědek Mgr. Š. si v tomto momentu zásahu nevšiml nic neobvyklého.
84. Vzhledem k žalobcem doloženým fotografiím se nejednalo o nepřiměřené utažení pout ve smyslu § 11 písm. a) a c) zákona o policii. Dle tohoto ustanovení policista musí dbát, aby nikomu nevznikla v důsledku jeho postupu bezdůvodná újma a postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osoby, vůči které směřuje úkon nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem. Z přiložených fotografií žalobcova

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zápěstí je zřejmé, že v tomto případě šlo o pouze situaci krátkodobého diskomfortu spojenou s jeho spoutáním. Diskomfort je přitom z povahy věci vlastní všem donucovacím prostředkům dle zákona o policii, což potvrdil i zástupce žalovaného u jednání. Ostatně žalobce během zajištění sdělil, že není zraněn a nepožadoval lékařské ošetření.

85. Žalobce navíc nevzněl tzv. hájitelná tvrzení a ani neprokázal žádná zranění, v jejichž důsledku by došlo k obrácení důkazního břemene ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva (rozsudek velkého senátu ze dne 28. 9. 2015, č. 23380/09, *Bouyid proti Belgii*, body 81-90) a navazující judikatury Ústavního soudu (např. nálezy ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. I. ÚS 1398/17, a ze dne 26. 3. 2019, sp. zn. II. ÚS 2077/17). Tzv. hájitelná tvrzení mají být zpravidla podložena lékařskými zprávami (*Bouyid proti Belgii*, bod 92). O hájitelné tvrzení se zpravidla nemůže jednat v případě, kdy není věrohodně doloženo, že vůbec došlo k tvrzeným zraněním či jiné újmě na zdraví žalobce (viz rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva o přijatelnosti ze dne 13. 2. 2007, č. 34140/03, *Jeong proti České republice*). Přiložené fotografie žalobcova zápěstí se slabě otištěnými pouty soud v tomto směru nepovažuje za dostatečné.

III.D. Veřejné oznámení odsouzení (třetí zásah)

86. Třetí zásah měl spočívat ve veřejném oznámení odsouzení žalobce ve věci vedené pod sp. zn. 3 T 87/2019.
87. Žalobce nenabídl žádné důkazy k prokázání, že se tahle specifikovaný zásah skutečně odehrál. Ani žalovaný takový zásah proti žalobci neeviduje. Žalobce má povinnost popsat tvrzený zásah dostatečně konkrétně, aby ho soud mohl posoudit. A v tomto rozsahu též existenci zásahu prokázat. Žalobce ovšem nijak neosvědčil, že by zasahující policisti veřejně oznamovali, že žalobce byl ve věci 3 T 87/2019 odsouzen.
88. Z videozáznamů je patrné, že zasahující policistka žalobce oslovovala v prostoru pobočky pošty a pak i před touto pobočkou jeho příjmením (např. „pane M.“). Takové oslovení je normální, v ničem se neliší od reálií běžného života. Policisté sice mohli na žalobce odkázat jako na „toho muže“ či genericky ho oslovovat „pane“, avšak takový postup nebyl u zásahu nezbytně nutný. Pokud policistka z předchozích zásahů znala osobu žalobce, jehož nebylo třeba bezprostředně po příchodu identifikovat, mohla ho oslovit i jeho příjmením, což také uctivým způsobem udělala (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2019, č. j. 14 A 194/2018-52, ve věci téhož žalobce). Takové oslovení naopak koresponduje se zásadou zdvořilosti (přiměřeně § 9 zákona o policii). Na tom nic nemění ani to, že zasahující policistka se dle audionahrávky předložené žalobcem zeptala žalobce (patrně ještě v prostorech pobočky České pošty), „kolikrát jsme toto řešili, pane M.“, nebo ho zdvořile upozornila že „má podmínku“. Z videozáznamu pořízeného Policií ČR je patrné, že zasahující policistka žalobci ve služebním vozidlu (kde byli přítomni jen zasahující policisté) sdělila, že ho řeší již pošesté. Z právě uvedeného ovšem nelze dovodit, že veřejně oznámila jeho odsouzení ve věci 3 T 87/2019, jak tvrdí žalobce. Byl to naopak žalobce, který dle jím předložené audionahrávky sám nahlas a veřejně prohlašoval, že vyhrál obnovu řízení.
89. Žalobce neunesl své důkazní břemeno ve vztahu k tvrzení o tomto zásahu. Nenabídl žádné důkazy, že se stal zásah spočívající ve veřejném oznámení odsouzení ve věci 3 T 87/2019. Z provedených důkazů je patrné jen to, že policistka oslovila žalobce jeho příjmením a sdělila mu, že má podmínku. Sdělení adresovala přímo žalobci, ne osobám uvnitř pobočky České pošty. Navíc toto sdělení nebylo natolik důrazné, že by ho soud považoval za

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

veřejné oznamování toho, že „*M. má podmínku*“, natož aby šlo o veřejné oznámení o odsouzení v konkrtní věci 3 T 87/2019. Soud proto uzavírá, že k žalobcem specifikovanému zásahu vůbec nedošlo. Pokud se zásah nestal, nemohl být ani nezákonný. Žaloba tudíž není ani v této části důvodná. V této souvislosti neobstojí ani námitky žalobce, že v důsledku rozšíření informace o jeho odsouzení mu vznikla újma, přišel o kariérní postup apod.

III.E. *Nezákonné zahájení úkonů trestního řízení (pátý zásah)*

90. V doplnění žaloby ze dne 14. 8. 2022 žalobce nově tvrdil, že Policie ČR na základě lživých zjištění nezákonně zahájila v této věci úkony trestního řízení.
91. Dle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba *podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo*. K tomuto pátému tvrzenému zásahu mělo dojít již 30. 5. 2022 a žalobce o pátý petit rozšířil žalobu až 14. 8. 2022. V rozsahu tohoto petitu, který nemá předobraz v žalobě, nepodal žalobu včas (§ 84 s. ř. s.). Soud ji proto odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
92. Nad rámec nezbytně nutného soud dodává, že i pokud by žalobce tento pátý zásah tvrdil včas, soud ho nemohl shledat nezákonným. Policie ČR totiž při úkonech trestního řízení nevystupuje jako správní orgán, ale jako orgán činný v trestním řízení. Zásahová žaloba dle § 82 a násl. s. ř. s., která směřuje proti úkonům orgánu činnému v trestním řízení, je nepřípustná (viz rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, čj. 2 Aps 2/2004-69, č. 623/2005 Sb. NSS, a navazující judikaturu).

IV. Závěr

93. Co se týče pátého petitu, soud v této části zásahovou žalobu výrokem I odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 84 s. ř. s. Ve zbytku soud shledal žalobu nedůvodnou a výrokem II ji zamítl (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
94. O nákladech řízení rozhodl výrokem II podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný. Nevznikly mu však náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. 8. 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.